



Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > נושאים בפרשה_007_ויצא.תשעח

נושאים בפרשה_007_ויצא.תשעח

יציאת יעקב מא"י - בגדר שליחות

ישנו חילוק יסודי בין אברהם אבינו ליעקב אבינו.

הן אברהם והן יעקב יצאו לחוץ לארץ. יצחק אבינו היה עולה תמימה ונצטוו מאיתו ית' לא לצאת לחו"ל - "גור בארץ הזאת", משא"כ אברהם ויעקב יצאו מהארץ לחו"ל, כל אחד למקומו. אלא שחלוקת היו היציאות זו מזו: אברהם אבינו יצא מפני הרעב, כמו שמבואר בפסוקים "ויהי רעב בארץ וגו'", ואילו יעקב אבינו יצא מכח מצות כיבוד אב ואם. יצחק ורבקה שלחו אותו.

ועומק גדר החילוק: על יעקב אבינו נאמר בחז"ל "וישב יעקב בארץ מגורי אביו - ממקום שמשלחים מחזירים שליחותן" (ב"ב כה ע"א).

הרי, שאברהם אבינו כביכול יצא בלי שליחות, וא"כ יציאתו מן הארץ לחו"ל היתה יציאה גמורה. משא"כ יעקב אבינו יצא בגדר של שליחות, והרי שהמשלח נמצא במקומו, והשליח - כח המשלח בשליח, והרי שהשליח מאוחד במשלח, וא"כ אף בשעה שיעקב אבינו נמצא בחו"ל, יש לו חיבור, איחוד גמור, עם א"י. אין כאן יציאה גמורה מהארץ לחו"ל, כי אף בשעה שיעקב אבינו יוצא לחו"ל, מ"מ אור א"י מאיר בו. היתה בידו שליחות של אביו ואמו, כמו שנאמר בפרשה לעיל "ושלחתי ולקחתך משם", והרי שכח המשלח יחזיר את השליח למקומו, והוא מקושר בו כל הזמן.

ועומק גדר הגילוי, הוא דייקא מצד מה שנאמר "ויעקב אבינו לא מת", כלומר על אף שיש כאן תפיסת חוץ לארץ שהיא בבחינת מת, שאין לו אלוה, אבל הוא מאוחד עם גילוי א"י, מאוחד עם החיים!

ודייקא ביעקב אבינו, שמתגלה סוד האחדות של הקצוות של אברהם ויצחק, מתגלה בו סוד האחדות של החיים והמיתה, של הארץ וחוצה לארץ.

שליחות זו היא גם שהביאה את יעקב אבינו למהלך בחזרתו של "ויותר יעקב לבדו" שנעשה כלי ל"נשגב ה' לבדו" מחמת שבחזרתו נאמר "ושבתי בשלום לבית אבי" - אל בית אבי דייקא, שהוא מקום השליחות, כי הוא מאחד את הארץ וחוץ לארץ. "והיה ה' לי לאלקים" - היה כאן איחוד של שם הוי"ה ושם אלקים, של האור והכלי, של הנשמה והגוף, של הארץ וחו"ל. ודייקא בשעת חזרתו - אז מתגלה שהוא נעשה כלי ל"ונשגב ה' לבדו", כי מתגלה שאין מקום שאין בו אלוקות - הן בא"י והן בכל ארץ העמים, שאף שארץ העמים יש בה טומאה, אבל יעקב אבינו מגלה את הקדושה בכל מקום, את האלוקות בכל מקום, ומצד כך הוא נעשה כלי של "יחידה", ומאיר בקרבו האור שאין עוד מלבדו.

אם נבוא להפשיט את הדברים למעשה: הלא בעולם של חומר אנחנו, ולצערנו חלק גדול מסדר יומנו נע סביב החומר - מי פחות ומי יותר. מה נאמר ומה נדבר, וכי אבדה תקותינו נגזרנו לנו? אכן לפי האמור מצאנו לנו פתח של תקוה להחיות את החומר ולהשיבו אל הרוח! לכשנתן בדעתנו מהו רצון הבורא ששלחנו להתעסק עם החומר. וכי רצונו ח"ו שנטבע בביצת החומריות? הלא ודאי שלוחיו אנחנו לעשות רצונו יתברך. ולכשנבצע את הדבר אך ורק בשליחותו של מקום, הרי שנזכה להיות קשורים אל המשלח, ואזי נזכה לגלות אלוקותו יתברך אף בתוך החומר הגמור.

- [נושאים בפרשה](#) [1]

Source: <https://bilvavi.net/shiur/נושאים-בפרשה007ויצאתשעח>

Links

[1] <https://bilvavi.net/parsha.summary>

